

Pavel Šafránek: "Řídím svůj život."

4

VAVŘINEC HRADILEK:

"Zůstali jsme u Chotiměře stát s otevřenou pusou. Nevěřili jsme, že jsme našli takové místo."

9

KALAMITA V OPÁRNĚ:

Primárním důvodem kůrovcových excesů je dlouhodobý nedostatek vláhy.

12

DŮM ČÍSLO 7:

Den po dražbě ke mně přišel a řekl, že všechno šlo dobře, že to spolu zvládneme...

- 4 Rozhovor s Vavřincem Hradilkem:
Zemědělec s olympijskou medailí na krku
- 7 Chotiměř před půl stoletím
- 8 Jarní uzavření školky:
Stežky pro čarodějnice i pro maminky
- 8 Odpadní vody:
Jak s nimi správně nakládat?
- 9 Chotiměřský revírník:
I lesy v našem okolí výrazně zasáhl kůrovec
- 10 Pošta
- 11 Chotiměřský recept:
Slaný trháč koláč
- 12 - 13 Záchrana nejstaršího domu v obci
- 14 - 15 Rozhovor s Pavlem Šafránkem:
„Přežívat nestačí. Pochopil jsem, že žít se má naplno!“
- 16 - 17 Fotogalerie
- 18 - 20 Velký souhrn:
Práce v obci
- 20 Náklady na odpady
- 22 Chotiměřské nádraží
- Hana Doudová

NAPIŠTE NÁM

Máte jakoukoliv připomínku k dění v obci? Potřebujete veřejně vyjádřit svůj názor k aktuální situaci, radnici či chcete obyvatelům něco vzkázat, poděkovat či si postěžovat? Napište nám! Příspěvky, prosím, zasílejte na e-mailovou adresu: obec@chotimer.cz.

**CHOTIMĚŘSKÉ
NOVINY** ... práce s lidmi

Chotiměřské noviny vydává obec Chotiměř (Chotiměř 66, 410 02, Lovosice, obec@chotimer.cz, IČO: 00556211) jako periodický tisk územního samosprávného celku 4x ročně.

Evidenční číslo: MK ČR E 23871.

Číslo vydání: 5, červen 2021.

Redakční rada:

Hana Doudová, Josef Formánek,
Věra Sedláková

Titulní foto: Radim Wajshajtl

Grafická úprava, litografie, sazba:
Jana Formánková

Tisk: Tiskárna Latislav,

Ke mlýnu 229, 411 11 Sulejovice
Uzávěrka dalšího čísla: 15. srpna 2021

Hezký den, milí sousedé,

poslední Chotiměřské noviny byly plné úžasných příběhů. Když vyšly, měl jsem lehké obavy, zda naplníme i toto nové číslo. Zbytečně. Stál jsem jedno dopoledne u výklenkové kaple na Opuce. S údivem jsem pozoroval její čerstvě odkryté základy. Začátkem jara odstartovala plánovaná oprava této památky a prvním krokem bylo odstranění místy až metrové vrstvy hlíny. Rozhlížel jsem se kolem a přemýšlel, jak dlouho nánosy stavbu dusily. Vtom se mé oči zastavily na drobném předmětu kruhového tvaru. Mince! Zběžně jsem ji očistil a během pár vteřin rozpoznal hodnotu i datum. 1 koruna československá z roku 1922. Krásná, čistá, zachovalá. Hromady hlíny zakonzervovaly nejen základy kapličky, ale také téměř sto let starý kov. A hned začnete domýšlet jeden nový příběh. Kde se tam mince vzala? Kdo ji ztratil? Nechyběla pak dotyčného? A byla pod nánosem skutečně téměř sto let? Spousta otázek. Na většinu už odpověď nikdy nedostaneme, ale na ostatní je tu Google. Mrknete do telefonu a během chvíle víte, že jde o minci raženou od února roku 1922. Že autorem šablony je sochař Otakar Španiel, který se učil ještě od Myslbeka. Že se tenhle chlapík dokonce dvakrát účastnil olympijských her v disciplíně kamenosochařství. A že mincí této hodnoty bylo vyraženo celkem padesát milionů! Padesát milionů mincí, padesát milionů příběhů. A s jedním takovým chotiměřským příběhem stojím na rozcestí nad naší vesnicí a sleduji jeho další pokračování v podobě první etapy rekonstrukce kapličky. Na takové dny nezapomenete. Bohudík!

Na takové dny nezapomenete. Bohužel. Červnové odpoledne roku 1998 obrátilo život naruby jedné chotiměřské rodině a jejich šestnáctiletému klukovi. Zranění, křik, zmatek, kousek za plotem přistává vrtulník. Pavel Šafránek už 23 let žije jiný život, než si vysnil. Málokdo si dovede zcela představit, čím si prošel on i jeho rodina. Jen tušíme. Odříkání, dřina a pohledy do tunelu bez světla na konci. Hodiny cvičení, protahování, posilování a rehabilitace. Nekonečný kopec. Vrchol v nedohlednu. Ale Pavel v sobě našel bojovníka a nevzdal to. I přes ránu osudu pracuje, zahradníčí, je dobrovolným hasičem, tvoří v dílně. Už ví, že cíl je sice nekonečně vzdálený, ale i cesta za snahu a námahu stojí.

Jsem moc rád, že se Pavlík v tomto čísle podělil o pár zkušeností a pocitů z této cesty. Je klikatá, vede přes Chotiměř, jeho velkou rodinu, dobrovolné hasiče, místní přátele a kamarády. Ví, že sám by to nedokázal. Těm, které na této cestě potkal, vzkazuje: „Obrovské díky všem, kteří vědí, jak a kdy povzbudit a nedovolí padnout“. Pro někoho je to jen další z milionů příběhů. Pro nás, chotiměřské, je to osobní. A inspirativní. Nekončí ani příběh nejstaršího domu v obci. Jeden mladý chlapík plný energie a nápadů se před pár lety stařečka č. 7 ujal a s pomocí desítek řemeslníků z něj udělal sekáče, kterého obdivují lidé ze širokého okolí. Tento příběh je pro mne osobní. Tím chlapíkem je totiž můj brácha, což má jednu velkou výhodu. Ne, nemyslím pivo zdarma. Smím být totiž pyšný hned dvakrát! Jako bratr a jako starosta. Máme tu přece nádhernou památku, jejíž dojemný příběh najdete uvnitř čísla. A Chotiměř je zase o pořádný kus krásnější.

Zajímavý příběh píše na těchto stránkách také starý jablečný sad za hřbitovem. Koho by napadlo, že jeho řádky má na svědomí vodák Vavřinec Hradilek. V roce 2012 lovil stříbro z olympiády v Londýně. Teď začal hospodařit v Chotiměři. Bláznivé? Ne, život prostě umí psát i takové příběhy. Bohudík!

PS: Tu nalezenou stoletou korunu jsem ukázal Pavlu Šafránkovi. Rád kutí a vyrábí. Slíbil, že navrhne pro minci speciální schránku a památeční korunu vystavíme. Dva příběhy se spojí a vznikne jeden nový. Dáme mu pořadové číslo 50 000 001. Kež mají chotiměřské příběhy jen dobré konce.

S úctou

Jakub Wajshajtl, starosta

VAVŘINEC HRADILEK

ZEMĚDĚLEC S OLYMPIJSKOU MEDAILÍ NA KRKU

Ovocnářská tradice v Českém středohoří se začala psát před 933 lety. První zmínky o ovocných sadech v naší lokalitě pocházejí z roku 1088. A od loňského roku je součástí tohoto příběhu i mistr světa a olympijský medailista, vodní slalomář Vavřinec Hradilek. On a jeho tři kamarádi založili firmu Sadařství Vavřinec s.r.o., zakoupili zanedbaný jablečný sad za chotiměřským hřbitovem a postupně ho dávají dohromady. „Na toto místo jsme koukali s otevřenou pusou,“ vzpomíná majitel stříbra z divoké londýnské vody.

Jak napadne čtyři sportovce pořídít si jabloňový sad?

Nejsme jenom sportovci, už pěkných pár let spolu podnikáme. Dohromady máme Kayak Beach Bar na pražské náplavce, kde přes léto můžete hrát plážový volejbal na plovoucím kurtu na řece, půjčit si mořský kajak nebo paddleboard a v zimě naopak zajít do sauny s výhledem na Pražský hrad a Vyšehrad. Michal s Honzou už 10 let budují Beachklub Ládví, největší beachvolejbalový areál v Česku, a já s Martinem pořádáme speciální biatlonové závody na vodě Riverside cross a jiné sportovní akce. Všichni máme rádi přírodu, zdravé věci, a tak nás napadlo, že bychom mohli na Kayaku v Beachklubu a jiných spřátelených sportovních provozech prodávat vlastní produkty, jako třeba mošt nebo v budoucnu třeba i cider. Myslím, že v dnešní době je péče o jakýkoliv kus země záslužná činnost, tak i když se nám nebude tolik dařit s produkcí ovoce a jiných rostlin, minimálně fakt, že se obnoví přirozenější ráz Dobkovičského potoka a vysází desítky stromů, bude stát za to.

A proč zrovna Chotiměř?

Celé loňské jaro a léto jsme hledali sady na prodej. Od začátku jsme věděli, že to bude České středohoří. Projeli jsme asi 10 sadů, ale když jsme dojeli do Chotiměře, tak už jsme dál tolik nepřemýšleli. Zůstali jsme stát s otevřenou pusou a nechtěli věřit, že jsme dokázali najít takové místo. Výhled přes stromy na Milešovku a Lovoš je úžasný. Měli jsme před sebou velký logistický úkol

a vyjednávání s vlastníky, abychom pro náš záměr a myšlenku zajistili jeden ucelený prostor. Vše se nečekaně povedlo, a tak jsme se obrátili na pana Davida Beneše z UKZUSu a pana Lubomíra Zeleného z Výzkumného ústavu v Holovousech, zda námi vybrané sady jsou zdravé a co vše udělat pro jejich záchranu. Nyní vidíme, že jejich rady byly správné stejně tak jako naše rozhodnutí.

A jací jste zemědělci?

Učíme se. Zatím jsme jen ovocnáři. Na začátku jsme nevěděli vůbec nic. Ale máme docela štěstí na lidi. Od začátku nám pomáhají všichni sousedé. Pomohl nám pan Grešík, který nás vždy nasměroval na ty správné lokální zemědělce a získali jsme od něj i kus pozemku. Jelikož zatím nevlastníme žádnou větší techniku, pomáhá nám s úpravami okolí sadu pan Pakan. Povedlo se sehnat ovocnáře pana Miroslava Vydru, který všechny ovocné sady za bývalého JZD vysazoval. Takže přes zimu nám radil, jak stromy prostríhat a jaké tam vůbec máme odrůdy. Vesměs se snažíme spolupracovat s místními lidmi, ať už jde o frézování starých kořenů panem Skalickým nebo konturování řez od pana Kelicha, srovnávací práce panem Fojtem a Hrdličkou. Občas nám vypomáhá náš soused z Dobkoviček pan Valtr. Jsme rádi, že okolní podnikatelé nás vesměs přijali a pochopili, že nemáme tolik zkušeností v oboru, ale že to myslíme se sadem dobře. Věříme, že to nemalé zanedbání sadu dokážeme napravit tím, jak se o něj staráme.

Jaká byla vlastně první úroda?

Skromná. O sad se 10 let nikdo nestaral, byl zarostlý rákosem, velkými náletovými rostlinami a keři až do třímetrové výšky. Vůbec jsme netušili, zda budeme mít alespoň nějaká jablka. Nakonec jsme měli každý zásoby na zimu a udělali jsme 600 litrů moštu. Mysleli jsme, že zásoby prodáme u nás na Kayaku a v Beachklubu, ale kvůli lockdownu je všechno zavřené, tak jsme ze zbytku udělali dárky na Vánoce. Doufáme, že letošní úroda bude bohatší.

PROFILY

VAVŘINEC HRADILEK

Věk: 34 let

Úspěchy: Mistr světa a stříbrný z olympiády v Londýně

Zajímavost: Hlavní role ve filmu Tenkrát v ráji

Rodina: Hrdý otec dcery Sárky

MICHAL NOVOTNÝ

Věk: 39 let

Úspěchy: Vítěz světového poháru ve snowboardingu

Zajímavost: Účastník 2 olympijských her

Rodina: Otec dvou kluků

Byl jedním z důvodů, proč jste zvolili tento sad a samotné místo i fakt, že jím protéká potok, přece jen voda je důležitá pro Váš život.

Určitě jsme byli všichni nadšeni, rádi bychom potůček oživil. Byl hodně zarostlý a zanesený odpadky a plasty. Vše jsme vyčistili a teď jednáme s panem starostou, CHKO a Povodím Ohře o větší revitalizaci, pokud možno celé části toku. Bylo by krásné vytvořit i nějaké biotopové jezírko nebo tůň. Koneckonců již nyní se snažíme vypomoci panu starostovi s obnovou staré stezky přes Dobkovičský potok, která spojí obě sousední obce.

Plánujete zůstat jenom u jablek?

Povedlo se nám získat louku mezi sadem a silnicí, kde bychom chtěli zasadit hrušky a meruňky. A pak máme jeden bláznivý nápad. Na kousku louky bychom chtěli vysázet levanduli. Představte si ten nádherný výhled na Milešovku přes záhony rozkvetlé levandule...

Na Moravě patří levandulová pole k turistickým lákadlům.

Nejen na Moravě, každý rád zavře oči a přenesení se na chvíli do Provence ve Francii. Do budoucna bychom v sadu rádi měli malinkou agrofarmu s turistickým ubytováním. Chotiměř leží kousek od Labe a Opárenského údolí, je tu nádherný výhled na okolní sopky. Myslím, že by každý ocenil čerstvá míchaná vajíčka z farmy od Šmídů, čaj od Grešíka a štrůdl z našich jablek. Ale to nás čeká ještě pár let práce. Máme velké štěstí, že panu starostovi Jakubu Wajshajtlovi a zastupitelstvu záleží na rozvoji obce. Třeba i my přispějeme k tomu, aby se jednou Chotiměř stala třeba vesnicí roku. Středohoří je nádherné a je hrozná škoda, že v nedávné minulosti byla tato krásná část naší země opomíjena. •

PROFILY

MARTIN KRÁČALÍK

Věk: 44 let

Úspěchy: Junior-
ský reprezentant
v atletice

Zajímavost:

Oddaný horole-
zectví a trekingu,
má rád vysoké
pracovní tempo

Rodina: Otec
dvou dcer

JAN HERGET

Věk: 42 let

Úspěchy: Akademický mistr ČR v Adventure race

Zajímavost: Specialista na cestovní ruch s velkým
pracovním nasazením

Rodina: Otec třech kluků

Foto: archiv Sadařství Vavřínek

OLYMPIJSKÝ BĚH MĚNÍ TERMÍN. POBĚŽÍME 8. ZÁŘÍ

Novým termínem pro T-Mobile Olympijský běh 2021 je středa 8. září! Věříme, že přesně měsíc po zakončení Olympijských her v Tokiu společně oslavíme nejen olympijské hodnoty, ale i návrat ke sportování.

Zásadním důvodem pro změnu termínu je pro ČOV riziko trvajících hygienických nařízení. T-Mobile Olympijský běh chceme ve všech lokalitách včetně Chotiměře uspořádat jako symbol návratu ke společnému sportování dětí i dospělých po celém Česku a nechceme nikoho omezovat. Registrace jsou nadále možné na www.olympijskybeh.cz.

Foto: archiv OÚ Chotiměř

Chotiměř před půl stoletím

Pravidelná rubrika se ohlíží přesně o 50 let zpět, tedy do roku 1971. Pamětníci díky tomu zavzpomínají, mladší ročníky si naopak mohou udělat ucelenější představu o tom, jak se žilo v naší obci v době, kdy slovo „internet“ ještě neexistovalo, televizní hvězdou byl hlasatel Miloš Frýba, fotbalista Antonín Panenka měl na kontě teprve tři góly za Bohemians Praha.

Kultura

Během roku 1971 bylo uspořádáno v Chotiměři a v Dobkovičkách 12 tanečních oslav včetně plesů, na kterých se kromě JZD a Lomu podílely tyto složky: požárníci v Chotiměři, požárníci v Dobkovičkách, dohlížecí výbory v Chotiměři a v Dobkovičkách a myslivecká sdružení Chotiměř a Kletečná. JZD zakoupilo opět pro své členy permanentní vstupenky na Sulejovické kulturní léto. Uspořádalo během roku tři zájezdy pro družstevníky, dvě zábavy: dožínkovou a při výroční schůzi. Místní lidová knihovna pod vedením paní Malé má přes 1700 knih a 37 čtenářů a během roku se uskutečnilo přes 700 výpůjček.

Akce MNV

Bylo provedeno další rozšíření veřejného osvětlení

v Chotiměři a v Dobkovičkách. V Opárenském údolí byly opraveny tři mostky stržené velkou vodou a opravena komunikace. Lesní závod Teplice provedl regulaci Hrušovského potoka a sice v Chotiměři a v Opárenském údolí. Zde byla vybudována část nového koryta, aby se mohla rozšířit skládka odpadu, jež zde byla nedávno zřízena. Byla také vybudována garáž na výsuvný žebřík a veřejná studna u Řípů a opravena studna v čp. 9. Dále bylo vybudováno 1140 m² nových chodníků nákladem 120 000 Kč.

Pila

Na pile v Chotiměři byly vybudovány pevné komunikace a sklady. Kromě toho byla opravena také silnice od nádraží k viaduktu, která byla vyasfaltována Silniční správou Terezín. Okolo silnice vybudoval MNV novou kanalizaci ve spolupráci s lesním závodem.

Doprava a spoje

ČSAD ani v letošním roce nezavedla autobusové spojení, ačkoliv o ně MNV a občané žádají. Celá řada dalších občanů si zakoupila osobní automobily a ostatní motorová vozidla. Hodně se kupovaly vozy polský Fiat, MB 100 a Trabant. •

JARNÍ UZAVŘENÍ ŠKOLKY: STEZKY PRO ČARODĚJNICE I PRO MAMINKY

Opětovné uzavření školek od 1. března nás již nepřekvapilo jako před rokem. Tenkrát jsme netušili, jak se situace bude vyvíjet, co se bude dál dít a co nás v dohledné době čeká. Ani tehdy jsme ovšem naše děti nenechali bez kontaktu se školkou. Dostávaly náměty pro hry a výtvarné činnosti i s malou materiální podporou. Teď už jsme byli zkušenější a měli jsme jasnou představu, jak zůstat se všemi dětmi v přijatelném kontaktu.

Především byla zajištěna distanční výuka pro děti s povinnou předškolní docházkou. Nejen předškoláci, ale i jejich mladší následovníci obdrželi každý týden do schránky poštu s různými úkoly a náměty. Děti se úloh zhostily velmi dobře a se svými výtvary se nám chlubil. Aby šikovnost a nápaditost mohli ukázat i ostatním, tak nám o Velikonocích pomohly vyzdobit plot školky barevnými kraslicemi a na konci dubna je vystřídaly čarodějnice a jejich kočky. Čas běžel, pandemie slábla a od 12. dubna se mohli do školek vrátit alespoň předškoláci a děti rodičů vybraných profesí. S pomocí dětí, které s námi byly ve školce, jsme pro ostatní připravili čarodějnickou stezku s mnoha otázkami z čarodějnického života a na přelomu května jsme jim vyznačili stezku pro maminky, jejímž cílem bylo předvést a v rýmech doplnit, čím je pro nás maminka. Cesta končila na vrcholu Kořínky, kde děti na jeden z kvetoucích stromů pověsily srdíčko pro maminku. Tímto děkujeme panu Macháčkovi za možnost ukončit stezku na vrcholu Kořínky. Navíc jarní putování je teď bohatší o nové pohledy na naši vesnici a okolí z obnovených cest. Je dobré vidět svět z více úhlů. •

Text: Eva Loskotová, foto: Marie Šichmanová

ODPADNÍ VODY: Jak s nimi správně nakládat?

Na sklonku dubna řešila obec Chotiměř nepříjemnou situaci. V potoce v Opárenském údolí kdosi zaregistroval a nahlásil nečistotu vypuštěnou do koryta. Vzhledem k tomu, že nešlo o dlouhodobé znečištění a kal rychle odtekl, nepodařilo se zjistit jeho původ. Mohla to být vypuštěná odpadní voda kdekoli v horním toku, ale stejně tak se mohl utrhnout velký kus světlého jílu a vyvolat planý poplach. Situace nás každopádně inspirovala k napsání následujících řádků, které vám pomohou zorientovat se v problematice nakládání s odpadními vodami ještě předtím, než bude realizován projekt společné chotiměřské čistírny.

Co jsou vlastně odpadní vody? Platné zákony takto definují vodu, jejíž kvalita byla zhoršena lidskou činností. V obcích se převážně jedná o splašky odpadní vod, které vznikají zejména jako produkt lidského metabolismu a činnosti v domácnostech. Od ledna roku 2019 začala platit novela zákona č. 254/2001 Sb., tj. zákona o vodách. V obcích, kde není v provozu čistírna odpadních vod (dále jen ČOV), jsou občané odkázá-

ni na omezený počet možností likvidace. Veškeré odpadní vody (voda z WC, mytí nádobí, voda z koupání a praní) lze odvádět do žumpy, což je bezodtoková vodotěsná jámka, která nesmí být opatřena přelivem ani přepladem. Zde zachycené odpadní vody musí být odborně odstraněny v zařízení k tomuto účelu určeném, tedy ČOV. Tento způsob likvidace odpadních vod je jednoduchý a stavebně nenáročný, ale nemusí být nejlevnější.

Dalším způsobem je možnost tyto vody odvádět do tříkomorového septiku doplněného pískovým filtrem a následně je čisté nechat vsakovat do podzemních vod na základě odborného hydrogeologického posouzení. Nebo takto vyčištěné odpadní vody vypouštět do vodních toků se stálým průtokem. K tomu je nutný souhlas správce dotčeného vodního toku a k oběma způsobům také povolení vodoprávního úřadu.

Jiný způsob likvidace odpadních vod je považován za porušení výše uvedeného zákona a fyzickým osobám hrozí sankce dle § 116 tohoto zákona:

1. Za nedovolené vypouštění odpadních vod do povrchových nebo podzemních vod pokuta až do výše 50 000 Kč.
2. Za nepředložení dokladu o odvozu a likvidaci odpadních vod pokuta až do výše 20 000 Kč.
3. Pokuta ve výši až 15 000 Kč za vypouštění odpadních vod do kanalizace bez souhlasu provozovatele kanalizace. Je třeba uvědomit si, že i odpadní voda a zacházení s ní má svá specifika. V naší lokalitě se zabývá vývozem jímek například firma Feko Litoměřice nebo firma pana Václava Plesníka. V případě potřeby se samozřejmě můžete kdykoliv obrátit také na obecní úřad. Rádi vám pomůžeme. •

Text: František Rycheký, odborný zástupce obce Chotiměř pro provozování vodohospodářské infrastruktury

I LESY V NAŠEM OKOLÍ VÝRAZNĚ ZASÁHL KŮROVEC

Nelze si nevšimnout, že i v okolí Chotiměře probíhá ve větší míře těžba dřeva. V drtivé většině jde o smrkové porosty v Opárenském údolí, například u střelnice nebo cestou z Oparna do Malých Žerosek. Bohužel, poslední roky jsou ve znamení největších těžeb za poslední dekády. Příčinou je kůrovcová kalamita, která zasáhla téměř celou Evropu. Primárním důvodem těchto přírodních excesů je dlouhodobý nedostatek vláhy. Prožíváme velmi suchá léta, teplé podzimy, zimy téměř bez sněhu a prudké nástupy jara. To letošní je spíše výjimkou. Porosty prvotně oslabené suchem jsou pak následně napadány škůdci, mezi nimiž je nejzásadnější a nejvíce zmiňovaný lýkožrout smrkový.

Kvůli suchým létům přírodě citelně chybí spodní voda. Tento klimatický model bohužel trvá už několik let. Zachránit by to mohl pravidelný dostatek sněhu v zimě, ale toho se u nás v posledních letech dlouhodobě nedostává. A to se projevuje ve svém důsledku nejen na smrku ztepilém, ale ve velkém chřadnou třeba modřiny, borovice, javory, a dokonce i břízy, které bývaly vždy průkopnickými dřevinami.

Kalamity různého druhu napadají lesy v našem okolí s železnou pravidelností. Když pomíneme větrné epizody, kterých bylo za poslední roky také dost, jsou nejzákladnějším činitelem škůdci. Poslední kalamita podobně velkého rozsahu proběhla v českých zemích kolem roku 1920, kdy se přemnožil nenápadný motýlek bekyně mniška. Její housenky svým žírem na listech a jehličích způsobily obrovskou kalamitu, která postihla třetinu výměry lesa v Čechách (asi 600 tis. ha). Z té doby pochází i přiložená fotografie, na níž je vidět skoro kompletní odlesnění Březiny nad Milešovem. Při porovnání s dnešní situací jsme tom ještě dobře.

Vlastníci lesa samozřejmě rozsáhlé holiny zalesnili, ale vznikly tak stejnověké lesy, které nyní po sto letech dospěly do fáze, kdy probíhá jejich obnova. Kůrovec tuto obnovu

v podstatě jen uspíšil, přesto to není zdaleka ideální stav, protože se musí najednou zpracovat velké množství dřeva, které je nyní na přesyceném trhu obchodováno hodně pod reálnou cenou a do budoucna nám smrk bude citelně chybět ve zpracovatelské sféře. S touto situací se musíme vyrovnat stejně, jako to zvládli naši předkové. Bohužel musíme všichni přijmout tuto hořkou skutečnost a brát ji jako začátek něčeho nového. Naše generace se nyní setkala s tímto přírodním procesem a nám nezbyvá, než pro naše potomky vypěstovat les nový.

Musíme se tak smířit s faktem, že smrk postupně zmizí z krajiny. V převážně listnatém Českém středohoří to našťástí nebude tak citelný zásah pro přírodu, jako třeba na Vysočině či tam, kde byly pěstovány téměř souvislé smrkové lesy. Jednoduše řečeno, pokud se ve Středohoří vyteží všechn kůrovcem napadený smrk (je ho tu cca 10% výměry), zůstane nám stále velký souvislý komplex listnatých lesů a škoda na ekosystémech a krajinném rázu nebude zřetelná. Nám lesníkům ale začnou práce, které bohužel nejsou veřejností dobře vnímány. Holiny se musí před vysazováním nových stromů předem připravit. To obnáší pohyb techniky v lese a často i omezení turistiky. Snaha je chovat se šetrně, ale leckdy se to bohužel úplně nedaří. Dříve práce probíhaly hlavně v zimním období, když byl povrch zmrzlý, ale dnes díky mírným zimám se občas musíme brodit blátem a nadměrně opotřebovávat lesní cesty. Děkujeme tedy, že jste shovívaví. Nějaký čas ještě bude trvat, než se vše po intenzivních těžbách vrátí do normálu.

Rádi v lese přivítáme návštěvníky, turisty, slušné lidi, kteří pro naši práci mají pochopení. Chtěl bych poděkovat i mnohým občanům, kteří nezištně uklízejí odpadky, aktivně se zajímají o život v lese a starají se o místo, kde žijí.

Věřím, že tyto řádky pomohou pochopit a možná i ospravedlnit práci lesníků v této složité době. Lesu zdar. ●

Foto: archiv Jitky Křížové

Vzpomínka na roky 1957 až 1961

Dostaly se mi do ruky Chotiměřské noviny z ledna 2021 a v nich článek bývalé ředitelky mateřské školy Marie Oszvaldové. Při té příležitosti jsem také zavzpomínala na své učitelské začátky v Chotiměři. Do srpna roku 1957 byl v Chotiměři jen tzv. útulek, který vedla paní Anna Körnerová.

V padesátých letech se z útulků, které byly převážně na vesnicích, zřizovaly mateřské školy, které byly dotovány národními výbory. Tak i já jsem dostala od Okresního národního výboru úkol zřídit v Chotiměři mateřskou školu. Byla jsem ustanovena první ředitelkou této školy a paní Körnerová tzv. pěstounkou. Byla s ní velmi dobrá spolupráce. Stejně tak i s ředitelem základní školy Václavem Malým a tajemníkem Národního výboru, panem Josefem Pouvou. Ten školám hodně fandil.

Jak píše paní Oszvaldová, pořádaly se slavnosti k jednotlivým svátkům, jako bylo Vítání jara, Velikonoce, stavění máje, májové průvody, oslavy Dne dětí, výlety s dětmi do okolí, oslavy zahájení školního roku nebo

oslavy VŘSR s lampionovými průvody. Také jsme přáli starším občanům k jejich narozeninám.

Se svými kolegyněmi jsme ve školce udělaly spoustu práce. Natíraly jsme okna školy, lehárnu spolu s ředitelkou jsme přestěhovaly do prvního patra, kde byly dvě místnosti prázdné. Nechaly jsme probourat průchod ze třídy do dalšího pokoje, kde byla nejen herna, ale také prostor na cvičení. Děti se nemusely vyhýbat stolkům a židlím.

V padesátých letech vznikaly také patronáty nad školami. My jsme si vybrali Kamenolom Dobkovičky. Zaměstnanci nám zhotovili velkou houpačku, kterou umístili do spodní části zahrady, koupili do školy nové hračky.

A děti? Pamatuji si několik příhod. V červnu rozkvetly třešňové sady na Opuce a my jsme se těšili, že brzy půjdeme třešňovkou a z každého stromu ochutnáme. Po procházce jsme měli žaludky tak plné, že oběd nám doma nechutnal. Tehdy děti na oběd chodily domů a po obědě se vracely zpět.

Do školky chodil také Jirka Vild až z Opárna. Přišel,

Slaný trhací koláč

i když přšelo a mrzlo. Bydlel na nádraží v Opárně, kamarády tam neměl, tak byl rád ve škole mezi dětmi. Z Dobkoviček zase chodily sestry Štolbovy, Růža a Iva a Zdeněk Novák. Tomu se k nám moc nechtělo.

A pak tu byl Zdeněk Virt. Měl dlouhou ofinu a pořád házel hlavou. Aby mu vlasy nepadaly do očí, dala jsem mu do nich sponku. Tatínek mi vzkázal, že sponky nosí jen holky. Když mu vlasy nezkrátil, tak jsem mu je ustříhla sama. To jsem neměla dělat. Pan Virt si šel stěžovat k panu inspektorovi Tůmovi do Lovosic. Ten se pak osobně přišel podívat na zohyzděnou hlavu, jak mu to tatínek Virt vyličil. A jen řekl Zdeňkovi: "Ublížilo Ti to?" Zdeněk řekl: „Ne“. A já jsem dostala jen ponaučení, že na dětech nesmím nic předělávat. Ani stříhat vlasy.

V Chotiměři jsem končila v srpnu 1961 a na moje místo nastoupila jako ředitelka slečna Měšťanová. Jak jsem se dočetla v článku bývalé ředitelky paní Oszvaldové, tak v Chotiměři slečna Měšťanová zůstala jen rok. V roce 1962 nastoupila již na místo ředitelky ona.

Přeji všem občanům Chotiměře, ať se jim daří a mají svoji obec rádi.

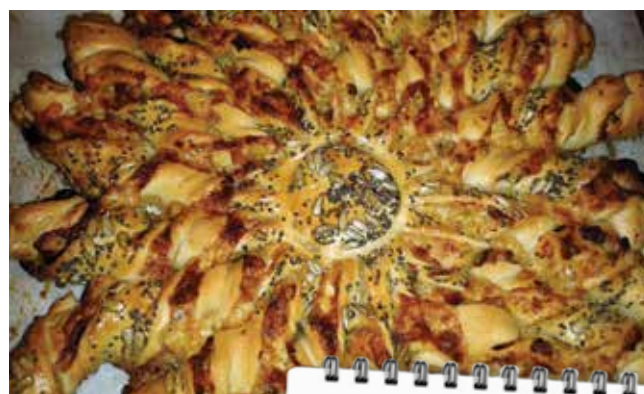
*Mgr. Jitka Křížová – Šlapáková,
první ředitelka MŠ Chotiměř*

Když jsem si v posledním čísle přečetla článek o naší "pepeelce", vzpomněla jsem si na své první setkání s velemínskou poštou. Líbila se mi poštácká brašna a pelerína pana poštmistra Františka Štíky. A jakou jsem měla radost, když mě o prázdninách roku 1959 vyzval, abych šla zastupovat doručovatelky. Má první brigáda. Vyfasovala jsem těžkou brašnu, kolo, instrukce a vyjela směr Březno, Boreč, Bílinka, Režný Újezd, Struženka a Oparno. Končila jsem ve velemínském Gruntu. Rajón byl docela velký, na poštu jsem se vrátila utmácená, ale šťastná až po 14:00 hodině. Žádné peníze mi nikdy nechyběly, v každé vesničce jsem totiž rozdávala důchody a přebírala tržbu z obchůdků. Na poště jsem zažila také své první multikulturní setkání. Bylo letní pošmourne odpoledne a do dveří vstoupil černoch. Než jsem se stačila polekat, že jsem na poště sama, přišel pan učitel Vorlíček a smál se. Tak jsme si prostě potřásli rukama a bylo.

Poštu mám ráda dodnes. Zažila jsem tam hodně hezkého a získala drahocenné zkušenosti.

A ještě na závěr vtip, i když není poštácký, ale školní. Karlík je první den ve škole. Po chvíli se začne vrtět a ošívat. Chápavá paní učitelka ho pošle na WC. Za chvíli se Karlík celý uplakaný vrací a říká: Síím, paní učitelko, já to nemůžu najít. Pepíček se hlásí, že pomůže s hledáním. Za okamžik se rozzářený kluci vrací a Pepíček oznamuje: Von to nemoh najít, protože si ráno oblík obráceně kalhoty.

Hana (Jana) Bartošová

TĚSTO

- ✓ 200 ml mléka
- ✓ 1 lžička zakysané smetany
- ✓ 4 lžíce olivového oleje
- ✓ 1 lžička soli
- ✓ 15 g droždí
- ✓ 50 g celozrnné pšeničné mouky (nebo žitné, špaldové)
- ✓ 250 g hladké mouky

Konečně opět můžeme být spolu. Po týdnech, kdy jsme často byli odříznutí od rodiny a přátel, je možné opět se potkat, sdílet zážitky, bavit se a slavit společně. I v Chotiměři. A proto v dalším díle seriálu chotiměřských receptů vybíráme dobrotu, která se pro společná setkání skvěle hodí a díky které budete symbolicky i skutečně spolu. Tahle mňamka se nekrájí, ta se z jednoho velkého společného koláče trhá. Jen musíte trhat co nejrychleji, jinak nezbyde. Za výtečný recept na slaný trhací koláč děkujeme Kláře Frkové.

NÁPLŇ

- ✓ 150g slaniny nakrájené na kostičky
- ✓ 4 jarní cibulky nakrájené na kolečka
- ✓ 100 g nastrouhaného sýra
- ✓ 3 lžíce zakysané smetany
- ✓ sůl, pepř dle chuti

POSTUP

Uhněteme těsto a necháme vykynout. Mezitím si připravíme náplň. Slaninu a cibulku společně orestujeme a necháme vychladnout. Poté přimícháme zakysanou smetanu, sýr, pepř, případně dosolíme.

TVAROVÁNÍ KOLÁČE

Těsto rozdělíme na dva díly a oba vyválíme do kruhu. Spodní kruh potřeme náplní, jen kousek od okraje necháme bez náplně. Přiklopíme druhou polovinou těsta a spojíme okraje. Doprostřed kruhu položíme skleničku a od okraje skleničky ke kraji koláče nařezeme těsto přibližně na 28 proužků. Každý proužek stočíme 4x jako vrtuli. Hotový koláč potřeme rozšlehaným vejcem a posypeme semínky (slunečnicovými, sezamovými, lněnými nebo makovými). Pečeme při 180 °C v horkovzdušné troubě asi 25 minut.

ZÁCHRANA NEJSTARŠÍHO DOMU V OBCI

Jsem číslo 7. Prostě Sedmička. A ten den jsem měl štěstí. Pamatuju si to jako dnes. Domy, jako jsem já, totiž mají dobrou paměť, víte?

Bylo 26. února, léta Páně 2018, 11:00. Mrzlo až praštelo, ale mně bylo uvnitř hezky teplo. Mé promrzlé polorozpadlé zdi sálaly štěstím. Námraza na mých ztrouchnivělých trámech, v podlaze a krovu tála při pomýšlení na to, co se mělo stát.

Šel jsem do dražby. Do své první dražby! Byl to vzrušující pocit. A hlavně dobrá zpráva. Do té doby jsem totiž neměl moc štěstí. Šel jsem z ruky do ruky. Hlavně v posledních letech se u mě střídali správci stejnou rychlostí, jako počasí na vrcholu Milešovky, na kterou mám výhled, proto vím, o čem mluvím.

Zprvu jsem si nevedl špatně. V Chotiměři, kde sídlím, už přede mnou pár pěkných domů stálo. Chotiměř je obec je prastará, mnohem starší než já.

Podle kroniky mě postavili někdy na konci 17.století, kolem roku 1690. Tak se soudí podle záznamu mého prvního majitele, jistého pana Josepha Schaftera. Možná jsem tedy ještě starší, ale kdo by si pamatoval okamžik svého zrození. A protože byl pan Schafter svého času taky rychtářem, který úřadoval ve svém domě, fungoval jsem tenkrát na malou chvíli taky jako rychta. To byly časy. Lidi si mě vážili, chodili kolem s úctou,

když měl někdo potíže nebo jen potřeboval s něčím poradit, vešel dál.

Ano, postavili mě tenkrát fortelně. Tak fortelně, že když se pak o mě přestali starat, pořád jsem to mohl ustát a důstojně přežít.

Jádro mám barokní, zdivo je provázané, šibrované, zděné po šárách neboli vrstvách na jíl a prohazované přes spáry tvrdou vápennou maltou.

V přízemí jsem měl větranou skladovací komoru a chlévy v zadní části. V patře nad komorou byla světnice přístupná po bývalé dřevěné pavlači. Dále se uvnitř nacházela černá kuchyně a šatní komora.

Dnes by se řeklo, že jsem byl multifunkční. Žili ve mě zvířata i lidé, skladovalo se ve mě vše, co si hospodáři vypěstovali.

Jak se střídali správci, měnil se i můj vzhled a využití. Tu se dal důraz víc na pohodlné bydlení, tu zase na prostor pro zvířata a výpěstky z pole a sadu.

Posledních 100 let jsem si připadal jako na kolotoči. Nejdřív jedna válka a velká přestavba, výměna dřevěné pavlače za masivní zděnou. Pak další válka a po ní rychlé střídání správců. Někteří to se mnou nemysleli zle, ale ne vždy své plány dokázali dotáhnout do konce. Tu a tam jsem padl do rukou někoho, kdo na mě neměl čas a jezdil jen o víkendech, a já byl víc a víc sám. Bylo mi smutno. Víte, dům není jen hromada kamení a dřeva, jak si mnozí lidé myslí. Má duši, která je ukrytá ve všem, z čeho se skládá. Má energii, kterou v něm zanechají všichni, co k němu přichází, starají se a pečují o něj.

Poslední správce se objevil právě před zmiňovanou dražbou.

Nejdřív přede mnou postával, zadumaně se díval, tu a tam s sebou přivedl inženýry nebo doktory. Celého mě prolezli, nakonec si podali ruce a zase odjeli.

Zůstal jen správce.

Den po dražbě ke mně přišel a řekl, že všechno šlo dobře, že to spolu zvládneme. Já si pomyslel, jsi mladej hošku, síly máš na rozdávání, ale takových jako ty už tu

bylo. A pak začal chodit častěji. Nejdříve uklízel, odvážel, co ti před ním pracně nashromáždili, až zůstaly jen holé zdi, trámy a podlahy.

Jednoho dne přivezl auto s jeřábem a sundali mi střechu. V létě mi zima nebyla, ale nějakou dobu do mě přšelo. Než přišel první sníh, měl jsem střechu novou. A na jaře začalo všechno znovu, měnili střechu nad stodolou, prý tam bude hospoda, natahovali dráty, trubky, nahazovali zdi a nosili věci dovnitř a zase ven. Myslel jsem, že to neskončí.

Celou dobu správce pozoruji, jak mu všechno padá z ruky, jak se mu často něco nepovede. Jak někdy sedí na studni a neví jak dál, pak se zvedne a něco vymyslí. Vidím na něm, že by si někdy raději přispal, ale stejně ráno přijde a vrtá, míchá, nosí, zvedá, přenáší. Přišly i pády, ale vždycky se zase zvedl. Teď už vypadá víc a víc spokojeně. Zastavuje se tu spousta lidí, kteří se pořád na něco ptají, on mě ukazuje a má radost. Já mám taky radost, protože už zase nejsem sám, mám totiž lidi rád. Jak už jsem zmínil, domy nejsou jen hromady kamení a dřeva, víte?

Jestli jste dočetli až sem, tak vězte, že budu rád, když se někdy zastavíte, posedíte na zahradě, když se u mě zapovídáte se sousedem nebo se správcem. Protože on to se mnou skutečně myslí vážně, a proto patřím k nejšťastnějším domům v Chotiměři. ●

PAVEL ŠAFRÁNEK:

„Přežívat nestačí. Pochopil jsem, že žít se má naplno!“

Letošní apríl dostal svému jménu. Mráz, sníh, déšť, vše opeřeno studeným větrem. Pavel Šafránek obsluhuje sběrný dvůr i v té největší slotě. Popoběhnout se nebo poskočit pro zahřátí nemůže. „To je v pohodě, až přijdu domů, dám si čaj,“ odpoví na dotaz, jak to v chladném počasí zvládá, s typickým úsměvem.

Blíží se hodina otevření sběrného dvora a ty vyrážíš do služby. Vzpomeň si na den, kdy jsi místo sběru obsluhoval poprvé?

Je to už docela dlouho, myslím, že to bude šestá sezóna. Vzpomínám si, jak jsem úplně první den jen převzal klíče od dvora u hasičárny a šel zas domů. Bylo to krátce poté, co pro obce začala platit povinnost mít nějaké místo na ukládání bioodpadu. A postupem času jsme vytvořili sběrné místo, kde se po dohodě dá odložit a přetřídit takřka cokoliv.

Každý týden tu pomáháš s likvidací a tříděním odpadu od železa přes bio až po směsný odpad. Jak se chotiměřští zlepšují v zacházení s odpady?

Musím říct, že začátky byly slabší. Ale to tak bývá, když začne něco nového. Postupem času jsme se ale naučili sběrný dvůr využívat. Dokonce se třeba přijdou jen poradit, zastaví se nebo zavolají, aby se zeptali, jak s některým odpadem naložit. To je určitě posun a stojí za pochvalu. Ale kupodivu se stále najdou jedinci, kteří přes všechny dostupné informace nevědí, že tu vůbec nějaký sběrný dvůr je a jak funguje.

Společnost se obecně v přístupu k likvidaci odpadů stále zlepšuje, kde ale ještě Chotiměřané mají rezervy?

Určitě jsme v třídění a likvidaci na jedné z lepších pozic a snažíme se dělat maximum. Ale rezervy jsou

vždy. Vše je v naší hlavě a disciplíně. Když chci, jde to. A všichni víme, že likvidace a třídění odpadů bude asi nekonečné téma.

Občas se stane, že někdo přiveze nějaký poklad, například starou věc, kterou by jiný nevyhodil. Zaskočil tě někdy nějaký takový cenný kousek?

Párkrát se stalo, že se objevilo něco zajímavého. Třeba funkční televize, funkční pračka nebo šlapací kolo, na kterém by se dalo hned odjet. S opravdu cenným kouskem jsem se ale zatím nesetkal. Třeba je stále schovaný někde na půdě.

Vedle obsluhy dvora jsi dlouholetým členem a nedílnou součástí jednotky sboru dobrovolných hasičů. Co to pro tebe znamená?

Už mi to přijde jako samozřejmost. Jsem součástí něčeho, co má smysl. Trávíme část volného času prací, která slouží občanům. Ukazujeme mladým, že volno můžeme trávit i jinak než u počítače nebo televize. Jsem hrdý, že můžu být členem takové party, která bojuje s požáry, pomáhá zachraňovat životy a zdraví při nehodách nebo přírodních katastrofách a spolupřidává různé akce. Pokud by se k nám chtěl někdo z okolí přidat, ať neváhá. Například dávka adrenalinu při cestě k zásahu je nepopsatelná.

Díky dlouholetému členství toho hodně pamatuješ. Který zásah nebo událost se ti opravdu vryl do paměti? Zásahů pamatuji opravu hodně. Například požár ostružin v okolí kolejí, který se rozšířil do přilehlého sadu. Nebo na bleskové povodně v Lovosicích, během kterých se kluci brodili skoro po pás ve vodě, když odčerpávali vodu ze sklepů. A nezapomenu ani na nebezpečnou nehodu cisterny s kyselinou fosforečnou. Je to opravdu spousta událostí a zásahů a každý má vlastní příběh, který společně sdílíme.

Málokdo ví, že trávíš spoustu času ve své dílně. Na čem aktuálně nejraději pracuješ?

Je pravda, že v dílně trávím hodně času. Baví mě tvořit. Začalo to RC modely, teď jsou to spíš různé výrobky a součástky z kovů. Důležité je se nebát, zkoušet a učit se.

Současná koronavirová doba je hodně zvláštní a určitě o ní jednou bude dlouhá kapitola v dějepisu. Jak poznamenala pandemii tebe a tvůj život. Například s ohledem na rehabilitace a cvičení?

Rehabilitace byla v provozu po celou dobu pandemie, proto jsem o cvičení a masáže prakticky vůbec nepřišel. Opatření se dotkla spíše hasičů, protože v době pandemie jsme se nemohli tolik potkávat.

I přes omezení, které před tebe osud postavil, jsi neustále aktivní, staráš se o sběrný dvůr, jsi členem dobrovolných hasičů, pěstuješ zeleninu, kutíš ve své dílně. Kde bereš sílu a optimismus navzdory ráně osudu?

Je potřeba říct, že vždycky to tak nebylo. Kdo to nezažije, asi nepochopí. Najednou člověk musí přehodnotit priority a začne si vážit věcí, na které by si jinak ani nevzpomněl. Nebylo to hned. Teprve postupem času jsem se snažil být aktivnější a zapojovat se do běžného života. Jak už jsem zmínil, opravdu se věnuji jen tomu, co mě vážně baví. Přátelé mi dodávají sílu a odhodlání se překážkám postavit. Už vím, že život je krátký a netuším, co bude zítra. Proto musím žít naplno a ne pouze přežívat. I když to samozřejmě také vždycky nejde. Chtěl bych poděkovat svému skvělému týmu z rehabilitace, díky kterému jsem se dokázal posunout o obrovský kus dál.

Co nebo kdo ti nejvíc pomohl a pomáhá vypořádat se životními překážkami?

Především je to rodina. Hlavně mamka. Bez ní bych nedokázal ani vylézt z domu. Za všechno jí moc děkuji a také kamarádům a přátelům, kteří mě vždy dokázali povzbudit a dodat sílu jít dál.

Velké životní výhry se skládají z maličkostí. Co ti v poslední době udělalo opravdu velkou radost?

Já mám radost úplně ze všeho, co se mi podaří zvládnout. Každá maličkost mě pak posune o kus dál. Ale mnohem více mě naplňuje rozdávat radost ostatním.

A na co se v nejbližší době nejvíc těšíš?

Asi jako spousta z nás, na hezké a teplé počasí. ●

BYL 1. MÁJ, LÁSKY ČAS. LETOS I V CHOTIMĚŘI

Pořádnou jarní dávku lásky dostala Chotiměř o letošním prvomájovém svátku. Zatímco v předchozích letech byl recesistický průvod pravidelně koncipován jako vzpomínka na slavné májové dny se všemi budovatelskými hesly, čas korony a lockdownů inspiroval spolek PRO Chotiměř a obec k novému pojetí. Společně jsme připravili 1. máj jako čas lásky, květin a barev. Vyzdobený alegorický vůz s panem Milanem a jeho váženou chotí následoval skromný a hygienicky bezpečný průvod, který mávajícími sousedům a sousedkám rozdával květiny, laskominy a samozřejmě i dobrou náladu. Za zvuků slavných zamilovaných melodií a tklivého tajemníkovy přednesu projel minikonvoj obohacený o sousedskou výpomoc z Dobkoviček obcí a vnesl do jindy klidné vesnice trochu té potřebné legrace, nadsázky a jarní nálady. V současné době cennější o to více, že se obec po dlouhé měsíce nemohla potkat a pravidelné hromadné akce jsou nahrazovány distanční alternativou. Věříme, že příští průvod už bude opět v maximálním počtu.

ČARODĚJNICE OPĚT PŘISTÁLY NA PLOTECH

Kdo zavítá pravidelně na sklonku dubna do Chotiměře, nemůže si nevšimnout speciálně vyzdobených plotů. Již několik let iniciuje spolek PRO Chotiměř akci Čarodějnice na plotech, během které dobrovolníci vyrábějí zábavné figuríny čarodějnic, které na několik týdnů oživí naše ulice. Letos byla akce opět výrazným zpestřením v době pandemie, kdy bylo setkávání osob omezeno a nebylo umožněno tradiční pálení čarodějnic. A která kráska to tentokrát vyhrála u vás?

PRÁCE V OBCI

I v tomto čísle Chotiměřských novin přinášíme souhrn prací, plánů a záměrů obce. Smyslem je informovat vás o hotových i plánovaných činnostech obecního úřadu a případné zájemce zapojit do příprav a ladění dalších zamýšlených projektů. Velkou část informací získáváte průběžně z webových stránek obce nebo facebookového profilu. Obecní zpravodaj na tomto místě přináší pohled ucelený a doplněný o aktuální novinky.

OBNOVA CEST POD KOŘÍNKOU A KOLEM RYBNÍKA

Obec využila zimního období a doby vegetačního klidu k údržbě a obnově několika úseků polních cest. Po loňské opravě cesty mezi Hrušovkou a Dobkovičkami letos došlo na úsek zarostlé cesty pod vrchem Kořínka a na podmáčenou cestu po hrázi rybníka.

Cesta pod Kořínkou byla zbavena křoví a náletů a po letech opět zprůchodněna pro pěší a cyklisty. Jedná se asi o 500 metrů dlouhý úsek, který začali využívat místní i přespolní k procházkám, venčení pejsků nebo k výletům na kole. Totéž platí i pro pěšinu vedoucí od přejezdu na Hrušovku, kde obec navázala na předchozí průklest spolku PRO Chotiměř, cesta byla dočištěna a díky tomu tak vznikl nový okruh přes Hrušovku směrem na Dobkovičky a zpět do vesnice.

Velkým projektem byla obnova cesty na hrázi rybníka. Polní cesta byla kvůli bahnu dlouhodobě nepoužitelná, proto došlo po dohodě s firmou ARZ Construction s.r.o., která podala nejvýhodnější cenovou nabídku, k odstranění původního povrchu a zavezení vrstvou kamene a šotoliny. Odkopávka pak byla zpětně využita na vytvoření nové meze a zpevnění hráze rybníka. Hráz byla současně vyčištěna od křoví, okolí cesty upraveno a doplněno o lavičky k posezení a odpočinku. Velké poděkování patří Lomu Dobkovičky, který obci daroval materiál na povrch komunikace a také firmě Aleše Dohnala ARZ Construction s.r.o. a Ludku Michalovičovi za odvedenou práci.

Cesta je nyní bezpečně průjezdná i průchozí. Na podzim podél ní budou vysazeny mladé hrušně, které doplní pročištěnou alej starých hrušek nad rybníkem a které by měly být vysazeny se stoprocentní podporou dotace Státního fondu pro životní prostředí a nadace Sázíme

budoucnost. Výsadbu stromů bychom rádi uspořádali jako akci, do které bude zapojena široká veřejnost. O detailech budeme včas informovat.

Stejně tak přineseme průběžné zprávy o další plánované pěšině za hřbitovem mezi sady. I zde již bylo zažádáno o dotaci na výsadbu stromů, konkrétně ořechů a dubů, které pěšinu budou lemovat. Dříve ale proběhnou lehké terénní úpravy a obnova přemostění Dobkovičského potoka. Pěšina by se měla před hřbitovem napojit na cestu, které je v plánu podél silnice a jejíž projekt je také hotov. V těchto dnech probíhá zpracování žádosti o dotaci. Pokud vše dobře dopadne, mohla by výstavba chodníku ke hřbitovu proběhnout na podzim nebo na přelomu letošního roku.

VODA: V KRAJINĚ, VE VODOVODU I V KANALIZACI

Tématem, které má pro nás velkou váhu, je voda v krajině v okolí Chotiměře. Proto se zaměřujeme také na postupnou údržbu koryt potoků a příkopů podél cest. V zimních měsících byla například obnovena strouha podél šotolinové cesty od nádraží do obce. Okolí bylo nejprve zbaveno náletů a křovin, poté vybagrován nový příkop a zprůchodněno potrubí na několika místech. Zajímavostí je malý pramínek, který vyvěrá v dolní části pole jen pár desítek metrů od cesty. Zatím není jasné, zda jde o dočasné zásoby podzemní vody po zimě nebo o regulérní pramen. Pokud by mělo místo potenciál k vytvoření studánky, chtěli bychom jeho okolí ošetřit a pečovat o něj.

Mezi rybníkem a požární nádrží došlo v zimních měsících k velkému průklestu křoví a dřevin. Koryto potoka bylo s pomocí technické obecní čety a našich dobrovolných hasičů vyčištěno, zbaveno větví, kamení a odpadků a nyní je dobře připraveno i pro případný větší průtok vody. Následovat bude ještě na několika kritických místech lehké vybagrování koryta, aby se při případném přívalovém nebo vytrvalém dešti voda nevylévala na cestu a neohrožovala ves.

Plánovaným krokem zůstává vypuštění, následné vyčištění a oprava požární nádrže. Akce byla ve finální

přípravě už na letošní jaro, bohužel se ukázalo, že odebrání a uložení sedliny ze dna je náročnější, než jsme předpokládali. Obec nechala zhotovit detailní rozbor, který umožňuje uložení kalu na povrch plochy, která není zemědělskou půdou. K tomu by bylo potřeba detailnějších rozborů. Proto prověřujeme další možnosti, které nebudou tak nákladné a následně se připravíme na samotné vyčištění. Novým termínem je podzim letošního roku, záleží ale bude samozřejmě na počasí a množství vody pro rychlé napuštění.

Kromě vody v krajině se obec stará také o vodu v řadu a o vodu odpadní. V rámci údržby vodovodu byly od počátku roku odstraněny další tři havárie. Současně probíhá pravidelný monitoring tak, aby byly další možné úniky co nejdříve podchyceny.

Pro nakládání s odpadními vodami bude zásadní změnou čistírna odpadních vod. Projekt na tuto stavbu je ve finální fázi.

OPRAVA VÝKLENKOVÉ KAPLE NA OPUCE

S nástupem jara začala také rekonstrukce unikátní chotiměřské památky na Opuce. Cílem obnovy je přivést výklenkovou pozdně barokní kapli do podoby, která se maximálně přiblíží původní. Projekt vychází z podrobné dokumentace zpracované historiky UJEP Ústí nad Labem.

Obnova probíhá pod dohledem Odboru památkové péče MěÚ Lovosice a Státního památkového ústavu. Prvním krokem bylo odstranění nánosů zeminy, který

prekvapivě zakrýval velký kus spodní části stavby. Díky postupnému odkrytí vystoupily pískovcové výklenky s prostorem, který pravděpodobně sloužil pro pokleknutí při modlitbě. Celý prostor kolem kaple bude později upraven, zpevněn a přírodními prvky vyřešen správný odtok vody.

Dalším krokem je postupné odkrývání starých omítek a následné kamenické práce, které by měly začít během léta. Opravu financuje obec zčásti ze svého rozpočtu, počítáno je také s podporou dotace Ministerstva kultury a ORP Lovosice.

SBĚRNÉ MÍSTO: EFEKTIVNĚJŠÍ PROVOZ, JEŠTĚ LEPŠÍ TŘÍDĚNÍ

V areálu sběrného místa došlo k dalším úpravám, které by měly pomoci k lepšímu provozu a nakládání s odpady. Vzhledem ke změně majitele části dvora, která byla využívána pro sklad plastů, železa a elektra, bylo nutné přeorganizovat jednotlivá místa. Obec nyní využívá na základě řádné nájemní smlouvy kompletní areál, který je soukromým vlastnictvím manželů Krahulíkových. Tímto mnohokrát děkujeme za poskytnutí prostor, které obci slouží nejen jako sběrné místo, ale také jako sklad pro techniku a obecní mobiliář a jako zázemí pro technickou četbu. Díky velkému prostoru je možné postupně přidávat další kontejnery a lépe třídit jednotlivé druhy odpadu. Vše je pak soustředěno na jednom místě a obsluha má přehled o tom, jaký odpad a v jakém množství byl přivezen a poté správně nasměrovat uživatele k uložení.

Vzhledem k rostoucím nárokům na údržbu obce, zeleně a zpracování odpadů se obec rozhodla pořídit vlastní malotraktor s příslušenstvím. V době vzniku přehledu je záměr ve fázi poptávky a výběru ideální varianty. Kvůli cenové náročnosti upřednostňujeme zakoupení na splátky bez navýšení. Nákup bude projednán na jednom z nejbližších veřejných zastupitelstev.

SPOLEČNÁ SETKÁNÍ: PANDEMIE OTEVÍRÁ NOVÉ MOŽNOSTI

Není třeba vysvětlovat, proč letos nedošlo například na tradiční masopust nebo jarní setkání seniorů. Protiepidemická opatření hromadné akce nedovolila a výrazně tak zasáhla do kulturně společenského života obcí a měst u nás i ve světě. Přesto neustále hledáme možnosti, jak život v obci zpestřit. I proto děkujeme spolku PRO Chotiměř za uspořádání „distančních“ čarodějnic a oslav 1. máje nebo mateřské školy za vytvoření stezek pro děti. V rámci velikonočního týdne se zúčastnilo celkem 80 dětí z Chotiměře a okolí stezky Po stopách zajíčka. Nemalý ohlas má i samostatná celoroční výzva Chotiměřský poutník, během které už téměř desítky nadšenců prošla všechny cesty v „uzamčeném“ chotiměřském katastru na jeden zátaž. Věříme, že postupné zlepšování situace dovolí větší setkání a těšíme společně například na Dětský den, Chotiměřské letňáky,

... VELKÝ SOUHRN

slavnostní otevření čerstvě zkolaudovaného sportovního hřiště a další akce pro malé i velké.

STRUČNĚ, RYCHLE, PŘEHLEDNĚ

K dalším akcím a činnosti obce stručně v bodech. V budově č. 66 došlo k plánované rekonstrukci dvou protékajících sprchových koutů. V Opárenském údolí byly natřeny všechny můstky na obecní cestě. Místo u Opárenského mlýna bylo osazeno novou turistickou mapou a odpadkovým košem. Probíhá projektová příprava na uložení elektrického vedení do země na cestě od nádrže na velké hřiště. Přidána byla další schránka na sáčky na psí exkrementy u přejezdu. Proběhl odborný prořez větví u stromů v MŠ, na hřbitově a na návsi. V přípravě je další ročník symposia Chotiměřské dřevo, proběhne opět v září. Počítáme i s Dnem obce poslední srpnovou sobotu. V rámci akce Uklidme Česko proběhl úklid velké části staré černé skládky pod Malou Chotiměří. Z místa bylo odvezeno asi 20 pytlů odpadu. Úklid příkopů podél cest

provádí obec pravidelně s pomocí svého zaměstnance a případných dobrovolníků. Všem, kteří takto pomáhají udržovat čistotu v našem okolí, mnohokrát děkujeme!

Tolik shrnutí činnosti obce v posledních měsících a výhled pro nejbližší období. Situaci samozřejmě přizpůsobujeme aktuálním potřebám a možnostem. Budeme rádi za případné podněty ke zlepšení fungování obce a nápady a tipy pro další plánování. Současně děkujeme za trpělivost a vstřícnost, pokud se někdy nedaří některé záměry a požadavky realizovat dle představ. Každopádně i nadále platí, že jsme tu pro vás. Hezké dny v Chotiměří a okolí! •

Jakub Wajshajtl, starosta obce

NÁKLADY NA ODPADY

LOŇSKÝ ROK PŘINESL I DÍKY VÁM ÚSPORY

Důležitou položkou v hospodaření obce zůstává nakládání s odpady. A to nejen z hlediska ekologie a čistoty obce, ale také z hlediska úspor. Proto společně s vámi průběžně pracujeme na snižování nákladů za likvidaci odpadů a hledáme cesty, jak ušetřit a současně správně třídit.

V uplynulých měsících byly v tomto směru podniknuty další důležité kroky. Nepřehlédnutelným byla například změna rytmu zimního svozu popelnic z týdenního na dvoutýdenní. Máme za sebou první zimu v tomto režimu a naše domácnosti si určitě zaslouží poděkování za to, že přechod na nižší frekvenci svozu zvládly a napomohly pečlivějším tříděním bezproblémovému průběhu topné sezony.

Zásadní byla také změna v systému využívání sběrného dvora ve Velemíně. Díky povolenkám se podařilo dostat využívání areálu u našich sousedů pod kontrolu a současně výrazně ušetřit poplatky.

Tyto změny společně s postupnou edukací, rozšiřováním možností likvidace odpadu a zlepšení služeb napomohly úspoře 147 509 Kč v celkových nákladech. Naopak vzhledem k lepší separaci logicky došlo k růstu nákladů na likvidaci tříděného odpadu. V celkovém součtu to ovšem znamená úsporu. Zatímco v roce 2019 obec doplácela na občana 1454 Kč, v roce loňském to bylo na každého o 557 Kč méně. Podrobnější přehled přináší tabulka, která obsahuje veškeré nakládání s odpady, tedy svozy, provoz sběrného místa i využití sběrného dvora ve Velemíně.

Vzhledem k legislativním změnám, které v této oblasti probíhají, a také k postupnému zdražování skládkovné-

ho, je potřeba v započatém trendu pokračovat. Děkujeme, že společně s vedením obce pomůžete k dalším úsporám a nastavení správného fungování. Nutnou revizí například bude muset projít odpadová vyhláška. Každopádně věříme, že jednotlivé kroky, které Chotiměř postupně dělá, mají smysl. Někoho možná mohou vyvádět z osobního komfortu a pohodlnosti, ale vzhledem k množství odpadu, které společnost v současné době produkuje, není jiná cesta. Vlastně stačí jen chtít. A i proto nadále platí, že nejlepší odpad je ten, který vůbec nevznikne. Umíme třídit a vzniku zbytečného odpadu také předcházet. A obec je vám i v této oblasti kdykoliv nápomocná. Děkujeme! •

HOSPODAŘENÍ S ODPADY: srovnání 2019 a 2020 (v Kč)

	2019	2020	ROZDÍL
Tříděný odpad	151 982	238 906	86 925
Komunální odpad	464 618	230 184	-234 434
Náklady celkem	616 600	469 091	-147 509
Vybrané poplatky od občanů	143 900	148 284	4 384
Dotace za třídění od společnosti EKO-KOM	33 677	46 499	12 822
Výnosy celkem	177 577	194 783	17 206
Náklady celkem	616 600	469 091	-147 509
Náklady na občana	2 042	1 533	-509
Výnosy na občana	588	637	49
Doplatek obce na občana	1 454	896	-557

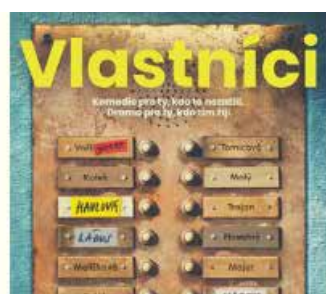
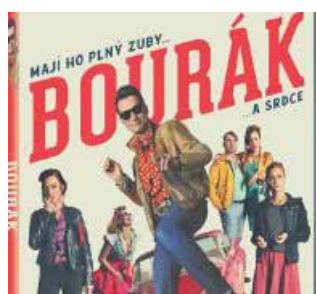
KŘÍŽOVKA

Významnou částí katastru obce Chotiměř je místo zvané Opuka. Jméno dostalo podle bohatého výskytu usazené horniny světle žluté až bílé barvy, která miliony let vznikala na mořském dně.

Víte, které historicky významné místo v Česku také v názvu nese stopy po opuce?

Odpověď naleznete v tajence.

	Policista se psem	Menší přísnost	Pobídka tahouna k chodu (řidč.)	Zkratka Katedry tělesné výchovy	Silné naléhání		Ukazovací zájmeno	Starořímská bohyně úrody	Slavnostní síň	Alpinkář	Třetí největší město Finska
Přesně (hovor.)						Topinka bez tuku					
1. díl tajenky	▶										
Iniciály sklada-tele Ostrčila			Vření				Hláška v bridži				
Zkratka Veřejné linkové dopravy			▼	Kocour (zast.) Vz bismutu niklu			▼	Zlý skřítek Citosl. nevole			
Druhý syn Judův					Vzorec hydridu sodíku Seknouti				Předložka H ₂ O		
Určovat činitele daného součinu						Slitina Fe+Ni+Co Cukrovár. probělka					
	6. díl tajenky	▶	A				É				
Zpěvný pták											
Ziviti mateřským mlékem							Předložka Bečka			Kulovité dužnaté ovoce s peckou	Okolky (hovor.)
Počet hudebníků v oktetu				X				Pražské činohér. divadlo Cikán			
Lesnická prostor. míra dřeva					Capkovo drama Pomůcka k spínání					Značka radia	4. díl tajenky
	Mazání	Výčnělek Bijnární číslice				Bydliště Hospodářské stavení				▼	
Váhavý souhlas					Citosl. pohrdání Řím. č. 1005		Stolní nádoby Sloven. „obé“				
Ouvej			Hráz při vjezdu do přístavu Povzdech					Kód býv. sloven. koruny Zn. india			
5. díl tajenky	▶									T	
Pohyb hracím kamenem					Hl. třída franc. velkoměst						Pomůcka: likr Onan Ops

CHOTIMĚŘSKÝ LETŇÁK
LETNÍ KINO NA HŘIŠTI "U SUŠÁRNY"
19. ČERVNA 2021 OD 21:00
 PROMÍTÁN BUDE VÍTĚZNÝ FILM Z ANKETY NA WWW.CHOTIMER.CZ

CHOTIMĚŘSKÉ NÁDRAŽÍ

(Inspirováno skutečným příběhem otce pana Pavla Klímy, bývalého starosty Chotiměře)

Až do poloviny 19. století byla česká strana podkrušnohorské oblasti zcela bez železnic. Trať s dnešním číslem 097 mezi Teplicemi a Lovosicemi vznikla v roce 1897 jako první část takzvané Severočeské transversálky. Jednalo se o nejdelší místní dráhu v Českých zemích dlouhou 143 km, vedoucí napříč severními Čechami, měla svůj začátek v Řetenicích u Teplic a vedla přes Chotiměř, Lovosice, Litoměřice a Českou Lípou až do Liberce.

V tomto období bylo postaveno i chotiměřské nádraží typické pro podobné malé železniční stanice.

Blízko hlavní budovy se také do nedávna nacházel na vyvýšené kamenné rampě dřevěný železniční domek, který sloužil nejen jako skladiště, ale i jako překladiště. Na rampu sedláci z koňských povozů skládali úrodu řepy, brambor nebo ovoce, kterou vážili a nakládali do vagonů. Také přivezené zboží se zde uskladovalo a povozy ho pak rozvážely po okolních obcích.

Protože Chotiměř byla součástí Sudet, na nádraží pracovali za války pouze Němci, ale po jejich vysídlení byly klíčové pozice obsazeny Čechy.

Opuštěnou budovu nádraží a přilehlé staré překladiště dostal na povel mladý přednosta, kterého na místo vyslali ze severozápadních Čech. Jeho úkolem bylo odbavovat provoz na důležité trati z Lovosic do Teplic v době, kdy v Praze ještě dohořivaly barikády, kdy sovětská vojska vypravovala po republice vlaky plné zbra-

ní a munice na místa, kde byly v závěrečných bojích potřeba.

V polovině května roku 1945 chtěla Rudá armáda přesunout několik vagonů z Lovosic do Ústí. Nedopatřením ale vlak najel na špatnou kolej a uprostřed noci zastavil v Chotiměři.

Sověti netušili, kde jsou, a bylo jim podezřelé, že nevidí řeku a stojí uprostřed polí a sadů kdesi v kopcích.

Několik ozbrojených vojáků vtrhlo do vechtrovny, kde v té době jako jediný spal mladý přednosta.

Rudoarmějci se báli, že jde o Němce, proto ho násilím vyvěkli ven ke stěně skladu, rozestoupili se a mířili na něj zbraněmi.

Přednosta vykřikoval, že s Němci nemá nic společného, zmatení Sověti ale nerozuměli a chyběl pouze krůček k tragédii.

Na poslední chvíli se objevil mašinfíra, který za 1. světové války sloužil u legií v Rusku. Slyšel přednostovo volání, vyběhl a rusky křičel na Rudoarmějce, aby nestříleli, že zadržený je Čech.

Společně pak vysvětlili, kde se vojáci ocitli a proč že mluví s prvním českým přednostou v Chotiměři. Naštěstí nádražáci stojí při sobě a pomáhají si i v opravdu nelehkých a zapeklitých situacích, proto mohl tento příběh dobře skončit.

Budova skladu už u nádraží nestojí. Během let zchátrala a musela být stržena, zůstal po ní pouze tento příběh. A syn prvního českého poválečného chotiměřského přednosty se 50 let poté stal starostou obce. •

OBEC CHOTIMĚŘ NABÍZÍ K VYUŽITÍ
JEDNOTLIVCŮM, RODINÁM I SKUPINÁM

MULTIFUNKČNÍ SPORTOVNÍ HŘIŠTĚ

NOHEJBAL / FOTBAL / BASKETBAL / TENIS / HÁZENÁ
VOLEJBAL / POHYBOVÁ CVIČENÍ / AKTIVITY PRO DĚTI

REZERVACE: 604 222 930 / OBEC@CHOTIMER.CZ

PROVOZNÍ ŘÁD NA WWW.CHOTIMER.CZ